

mindst ca. 20 Par, saa Hannernes Sang i Rugetiden næsten kan være for stærk. Ankomsttid 09 ¹¹/₅.

Muscicapa atricapilla, Broget Fluesnapper. Stort Træk ¹/₅ 09 og følgende Dage.

Muscicapa grisola, Graa Fluesnapper. Stort Træk ¹/₅ 09. Enkelte Par yngler; har set dens Rede paa et gammelt Skur.

Passer domesticus, Spurv. Har set dens Rede anbragt i en stor Kristtjørn.

Fringilla coelebs, Bogfinke. Almindelig ynglende.

Ligurinus chloris, Svenskirisk. Ligeledes.

Cannabina linota, Tornirisk. Ligeledes.

Emberiza citrinella, Gulspurv. Ret almindelig, ogsaa som ynglende.

Naar det lakker ad Aften og Tusmørket bryder frem, efter at Solens Straaler har kastet det sidste lysende Skær over de friske, løvrige Kroner, da forstummer alt undtagen Drossel, Nattergal og Ugle.

En Tur ad de mange Stier og Gange i Maaneskin en stille Sommeraften er ganske fortryllende; thi fra alle Kanter synger Nattergalene deres Serenader — den ene søger ligefrem at overgaa den anden i Stroernes Længde og Klang; af og til lyder Skovhornuglens højtidsfulde Tuden, hvormed den minder en om Livets Alvor.

Enhver Fugleven anbefales et Besøg paa Vestre Kirkegaard.

MINDRE MEDDELELSER.

STÆRE, MÆRKEDE I SKOTLAND. Hr. A. Landsborough Thomson, meddeler mig, at Universitetet i Aberdeen i Vinteren 1909—1910 har ladet indfange og mærke Stære i Skotland. Da det er at vente, at adskillige af disse Fugle er danske, tillader jeg mig herved at henlede Medlemmer af D. O. F.s Opmærksomhed paa Sagen. Hvis der bl. a. langs ned gennem Jylland oprettedes en Række Fangststationer nu i Foraaret, er der Haab om der at fange nogle af de ved Aberdeen mærkede Stære (der bærer en Ring med Indskriften »Aberdeen Univ.« om den ene Fod). En »selvvirkende Napper«, saaledes som den er angivet i D. O. F.s Tidsskrift III p. 96 flg., lader sig fremstille med ringe

Bekostning, og giver, tilset een eller højst to Gange daglig, ikke megen Ulejlighed.

Idet jeg udsteder denne Opfordring, tilføjer jeg, at jeg fremdeles er villig til at sende Ringe til de M. D. O. F., der kunde have Lyst til selv at mærke Stære (se D. O. F.s Tidsskr. III. p. 90; en Centralisering af Forsøget, som der angivet, er praktisk for ikke at sige nødvendig).

Viborg.

H. CHR. C. MORTENSEN.

MÆRKEDE EUROPÆISKE STORKE TRUFNE I SYD-AFRIKA. Ungarische ornithologische Centrale har foretaget en Del Mærkningsforsøg med Storke og har allerede haft betydeligt Udbytte heraf, idet i Maanederne November—December 1909 er truffet fire, i Januar 1909 en i Sydafrika mellem 26 og 30° s. Br. i Transwaal, Natal og Oranje; det er en Afstand af omtrent 1100 danske Mil, Storkene har fløjet fra deres Fødested.

TILFØJELSE TIL MEDDELELSER OM FUGLENE I STEVNS. *Loxia curvirostra* (Korsnæb). Efter Meddelelse fra Godsejer cand. jur. Scavenius og Skovrider Anthon ses Korsnæb jevnligt i Gjorslev Skove, og Skovrider Anthon mener en Gang i et fældet Lærketræ at have fundet en gammel Rede af Fuglen. I Skolens Fuglesamling findes 3 Eksemplarer fra Skovene i Stevns, og selv har jeg nu til Overflødighed set en Flok i Gjorslev Bøgeskov 1 Februar d. A. A.

Endvidere er der meddelt mig fra Hr. Gaardejer Kauslund, Kohavegaard pr. Herfølge:

Falco subbuteo (Lærkefalk). Fandtes ynglende i Gjorslev Skov den $\frac{5}{6}$ 1897 og $\frac{8}{6}$ 1898.

Astur nisus (Spurvehøg) fandtes Reden af i Maj 1897.

Pernis apivorus (Hvepsevaage) saas ved Reden i Juni 1898. Reden indeholdt 2 Æg.

Disse Fugle findes ikke mere ynglende i Gjorslev Skovene, ligesaalidt som

Buteo vulgaris (Musevaagen), som Hr. Kauslund ogsaa den Gang fandt ynglende.

H. ARCTANDER.

EN NY FARE FOR FUGLENE. Forskellige Blade beretter, at der ved Wilbur Wrights Flyveforsøg i Avours er omkommet over et Dusin Fugle; ogsaa under Blériots Flyvning ved Chevilly

fundt man døde Fugle paa Jorden. Disse blev iøvrigt ikke saarede af selve Flyvemaskinen, men Propellernes Lufthvirvler slyngede dem ned mod Jorden med en saadan Voldsomhed, at de dræbtes derved.

ABNORMT FARVEDE GRAAÆNDER. Under et Besøg jeg aflagde paa Knabstrup d. 12 Okt., blev der af Professor Js. Schou skudt to mærkeligt farvede Stokænder i en tæt op til Gaarden liggende lille Sø. Begge Eksemplarer var ens farvede og øjensynlig begge Hunner. Medens de paa Bugen havde en smuk gul Farve, noget kraftigere, men ellers som hos Stor Skallesluger (*Mergus merganser*), var Ryggen gulligbrun, som man ofte ser det hos tamme Ænder. Spejlet var blaat, og om Halsen var der en gullighvid Ring, idet Tegningen paa Undersiden temmelig nøje svarede til den Hefte III, 3. Aarg., Pag. 119 afbildede Farvevarietet.

Efter hele Udseendet laa det nær at formode, at der forelaa en Krydsning med tam And, men herimod syntes at tale, at Fødderne var af normal Størrelse og Vægten den sædvanlige for unge Stokænder paa denne Aarstid, nemlig 240 Kvint pr. Stk.

Ved en Andejagt i Gamborg Sø her paa Grevskabet Wedellsborg sidst i Juli 1906 skød jeg en Roandrik, der paa Brystet var meget lys, næsten hvid, medens den ellers var i normal Sommerdragt.

Wedellsborg Skovriderbolig pr. Ejby ^{15/10} 09.

VILHELM LARSEN.

»SE TIL HIMLENS FUGLE ...«. Det er en velkendt Sag, at flere Ravnefugle samler sig Forraad. Dette gælder for Kragen, hvilket enhver, der har haft en tam Krage, har erfaret. Hvad den har formeget, gemmer den hen, lægger Straa og Blade derover og forsikrer sig ogsaa om, at det er godt gemt, idet den betragter Gemmestedet fra flere Sider og retter paa samme, hvis der er noget, som ikke er rigtig skjult, hvilket ser meget pudsigt ud, og den husker godt Stedet igen.

Om dette ogsaa kan siges om Skovskadens Hengemmen af Agern om Efteraaret er tvivlsomt, men den hjerger saa meget, at den vel nok finder tilstrækkeligt i trange Tider paa sine daglige Runder.

Ogsaa Spætmejsen er meget forsynlig. Den gemmer Nødder og Olden, men samler mere paa et enkelt Sted, saa man kan

sige, at den danner sig et Forraadskammer. Spætmejsen æder ogsaa Kernen i Taxtræets Bær.

Solsorterne æder jo Bærrene, men Kernerne gylpes op, og saa vidt jeg ved, er Spætmejsen den eneste Fugl, som tager Taxtræets Kerner.

At den lille Sumpmejs er en meget profitlig Samler er vist ikke almindelig bekendt.

Ved mit Foderbrædt kommer der hver Vinter 2—3 Par Sumpmejser. Jeg fodrer med 10 \mathcal{H} Hampefrø og 15 \mathcal{H} Solsikke-kerner pr. Sæson, men jeg overdriver vist næppe, naar jeg regner, at de 4—6 Sumpmejser tager Halvdelen deraf, skønt Foderstedet besøges af betydelig flere Bogfinker og Musvitter.

Jeg har ogsaa overbevist mig om, at de smaa Fyre gemmer saa meget de kan, og saa længe der er noget at tage til, ved Roden af Træer og under sprukken Bark, og hver Gang tager de hele Struben og Næbbet fuldt.

H. GODSKE-NIELSEN.

IAGTTAGELSER AF SYRNIUM ALUCO'S YNGLEFORHOLD I 1896. Efter Opfordring af Hr. Arkitekt Hagerup paatog jeg mig at undersøge, hvor længe Natuglen ruger sine Æg. Til Undersøgelsen valgte jeg en gammel Eg en halv Mil fra Horsens; her havde jeg tidligere fundet Natuglen rugende, og der var temmelig let Adgang til Reden, der befandt sig ca. 6 Alen fra Jorden.

$\frac{6}{3}$ saa jeg til Reden; den var tom.

$\frac{9}{3}$ Kl. 12 Middag, Uglen paa Reden, 1 Æg.

$\frac{10}{3}$	—	6 Efterm.,	—	-	—	1	—
$\frac{11}{3}$	—	6	—	-	—	1	—
$\frac{12}{3}$	—	4	—	-	—	2	—
$\frac{13}{3}$	—	6	—	-	—	2	—
$\frac{14}{3}$	—	5	—	-	—	3	—
$\frac{15}{3}$	—	5	—	-	—	3	—
$\frac{16}{3}$	—	8 Morgen	—	-	—	3	—
$\frac{16}{3}$	—	6 Efterm.	—	-	—	3	—
$\frac{17}{3}$	—	8 Morgen	—	-	—	4	—
$\frac{18}{3}$	—	6 Efterm.	—	-	—	4	—
$\frac{19}{3}$	—	6	—	-	—	4	—
$\frac{20}{3}$	—	6	—	-	—	4	—
$\frac{7}{4}$	—	6	—	-	—	4	—
$\frac{9}{4}$	—	6	—	-	—	4	—
$\frac{11}{4}$	—	6	—	-	—	4	—

$1\frac{3}{4}$ Næbhet af en Unge ved at bryde Skallen.

$1\frac{4}{4}$ Nr. 2 Unge ved at komme frem. 3 Mus laa i Reden.

$1\frac{5}{4}$ 4 Mus laa i Reden.

$1\frac{6}{4}$ 7 — — —

$\frac{9}{5}$ Uglen fløj i Hovedet paa mig og tog min Hat med sig.

$\frac{20}{5}$ var Reden tom; de to af Æggene var fordærvede.

Resultatet af mine Iagttagelser blev følgende: Uglen havde ruget i 36 Dage; den lægger sandsynligvis sine Æg om Natten mellem 6 Eftermiddag og 8 Morgen; den ligger paa Reden fra det første Æg er lagt, anretter et vældigt Nederlag paa Mus, naar den har Unger, samt har Mod til at anfælde Menesker, som bliver for nærgaaende. — Natuglen er omtrent fuldstændig forsvunden her paa Horsenseggen, hvor den tidligere har været saa almindelig; heri er Rovfuglekriegen for en Del Skyld; men en anden Aarsag er, at alle de gamle, hule Egetræer, som er Uglens kæreste Redepladser, er fældede her paa Egnen. Dette Savn kunde afhjælpes, hvis d'Hrr. Skovejere vilde lade ophænge Kasser af samme System som Stærkasser; der skulde være et Indgangshul 6 Tommer i Diameter, Kassens Sider være hver 9 Tommer brede og 20 Tommer lange. For Ulejligheden og Udgiften ved saadanne Kassers Ophængning skulde Uglerne nok kvittere ved at fange Mus. At det ikke vilde være vanskeligt at faa Natuglen til at tage Ophold et saadant Sted, vil efterfølgende vise. Tæt ved Horsens staar der i en stor Herregaardshave en meget svær og flere hundrede Aar gammel Eg, overgroet med armtykke Vedbendranker. Træet var hult, og man kunde for Aar tilbage knibe sig gennem en Revne ind i Stammen, hvor der var Plads til en tre, fire Mand. 1 Marts for en Snes Aar siden var jeg oppe i Træet for rigtig at faa det undersøgt og saa da, at Topgrenen manglede, den var ødelagt af Lyn eller Storm, og hele Stammen var hul og trøsket indvendig. Det gjorde mig ondt for det smukke, gamle Træ, og jeg fik af Ejeren Tilladelse til at reparere Skaden. Af 50 Mursten og et Par Spande Cement lagde jeg et Plaster paa Saaret, men under dette Arbejde opdagede jeg et lille Hul paa Stammen længere nede; dette Hul udvidede jeg til en passende Størrelse, stoppede afbrækkede Grene ind til Underlag og jævned det hele med Trøsk fra Træet; 10 Dage efter laa Uglen med Æg derinde. I nogle Aar var det et interessant Træ at bese, indvendig var der Rede af Natuglen og udvendig Rede af enten

Solsort, Graa Fluesnapper eller Rødkælk. Nu er Uglerne borte, men Træet staar med fornyet Livskraft, thi Plasteret er overgroet med Bark, og Revnen har lukket sig, saa man ikke kan stikke en knyttet Haand igennem den. Maaske det gamle Træ atter kan blive Opholdssted for Natuglen, naar engang Krigen mod Rovfugle ender.

Horsens 18 Februar 1910.

TH. JØRGENSEN.

FOLKELIV VED HANSTHOLM FYR EN »FUGLENAT«. Det er sidst i Oktober. Min gode Ven derude i Ræhr ringer mig op i Telefonen og melder: Vinden er Nordøst, Himlen er overtrukket, det smaaregner og det ser stærkt ud til at blive »Fuglenat«. Kom herud i Aften, saa følges vi ad til Fyret.

Jeg har 3 Mil til Hanstholm; afsted paa Cyklen, det kniber at komme fremad, men »Lysten driver Værket«. Imidlertid er dog baade min Ven og jeg naaet til Hanstholm. En stor Del af »Holmen«s Beboere er allerede mødt, de har ogsaa lugtet, hvad der kan ventes, især er Ungdommen mødt talrig frem, der er Forretninger at gøre; men endnu synes det at være temmelig tidlig. Fyret kaster sine Straaler ud i Mørket, og Fugletrækkene, der snart vil indfinde sig, flyver den visse Død i Møde. Omkring Fyrtaarnet er anbragt en Mur; hvad der falder indenfor denne betragtes som tilhørende Fyrpersonalet, hvorimod det, der falder udenfor Muren, straks bliver annekteret af det talrige Publikum, som for Tilfældet har medbragt »Vrejler« (Fiskenet paa Stokke) til at fange Fuglene med. Det er nemlig ikke alle Fugle, der flyver mod Lanternen; en stor Mængde kommer ikke længere end i Straalerne, hvor de ser ud som blinkende Stjerner, og ligesom bedøvede og fortumlede falder til Jorden, hvor de bliver Bytte for den letbenede Ungdom, som med Vrejlen indfanger Fuglene, inden de ret faar Tid til at besinde sig. — Det største Kontingent en saadan Nat afgiver utvivlsomt Droslerne, som sælges til Købmanden for 8—10 Øre Stykket. Smaafugle interesserer man sig ikke for; disse er jo nemlig ingen Handelsvare. — Jeg saa en særdeles ihærdig Fiskerdreng løbe rundt og kapre Drosler og putte dem ind under sin Bluse, hvor de løb rundt spillevende baade paa Ryg og Bryst; der var nemlig — af Hensyn til den store Konkurrence — ikke Tid til at aflive dem. En lille Pige var saa heldig at faa fat paa en Sneppe, hvormed hun straks pilede afsted ad Hjemmet til, for at Drengene

ikke skulde fratage hende den; her gælder nemlig »den stærkeres Ret«. — —

Det er imidlertid blevet henad Morgenstunden, og vi forlader derpaa Skuepladsen, rige paa Erfaringer og Indtryk.

Man kan jo næppe være i Tvivl om, at hvis alle de mange Fugle, som blot er fortumlede og blændede af Lysstraalerne, fik Lov til at være i Fred, saa vilde de, naar Morgenen oprandt, nok finde sig til Rette igen; men ret mange slipper vist ikke fra dette skæbnesvangre Sted med Livet.

En saadan »Jagt« er vel i Grunden ikke ganske lovlig, skulde man synes, og det er da ogsaa undertiden sket, at de paagældende er blevet draget til Ansvar derfor; men Havboen er ikke saa let at fravriste gamle Skikke, og med Loven tages det mindre strengt.

M. EWALD HANSEN.

AFDØD ORNITHOLOG.

Den 22 Febr. d. A. døde fhv. Telegrafbestyrer i Stege, N. P. Petersen. Denne elskværdige, gamle Mand bør mindes i D. O. F.s Tidsskrift.

Født i Stege 13 Juli 1827 kom P. efter Konfirmationen paa Apoteket i Vordingborg; efter endt Eksamen tog han til Augustenborg og efter overstaaet Militærtjeneste som en af de første frifødte, 1850 atter til Augustenborg og derfra til Flensborg for at uddanne sig til Telegrafist. Her gjorde han Bekendtskab med Apoteker Mecklenburg; fra denne og en Forstraad Behrmann skriver sig P.s ornithologiske Interesser. Sidst i 50'erne kom han til Kjøbenhavn, han stod Kjærbølling nær og har assisteret denne ved Indretningen af zoologisk Have. I 1861 kom han til Stege som Telegrafbestyrer.

Telegrafstationen var et fornøjeligt Sted for os unge Stegensere; i Forstuen stod store Skabe med opstillede Fugle; inde i Kontoret blev Telegrammerne besørget af Fru Petersen og Døtrene, men Resten af Kontoret var altid fuldt af helt eller halvt behandlede Fugle, som blev sendt til Udstopning fra alle Egne af Landet; men særlig leverede den møenske Fauna, som han kendte ud og ind, ham et stort Materiale.

I 1899 tog han sin Afsked men levede til sin Død i den gamle »Provstegaard« i Stege; han var skrøbelig i adskillige

Aar, og sin kærester Syssel havde han forlængst maattet lade ligge. Alle hans udstoppede Fugle er spredte for alle Vinde; de fleste er solgt, men en stor Del er foræret bort til Venner og bekendte.

En Lungebetændelse gjorde Ende paa hans Liv.

JOH. SPÄTH.

FRA FREMMEDE TIDSSKRIFTER.

EN ORNITHOLOGISK UDFLUGT TIL DOBRUDSCHA'EN AF
DIONYSIUS LINTIA.

(»Aquila« XII Bind 1909.)

Hvor Donau løber ud i det sorte Hav, danner den et Delta og optager umiddelbart forinden flere Bifloder baade nord- og vestfra, idet den gaar igennem den rumænske Provins Dobrudscha. Ved dette Navn forstaas ligesaa ofte Donauens Oversvømmelsesgebet med alle dens Forgreninger samt de mange »Haffer« langs Kysten, som selve Provinsen.

Dobrudscha er bekendt for sin Fuglerigdom. Her mødes Østens og Sydens Fugleverden med Vestens og Nordens, Trækfugle overvintrer her i Mængde, Balkans Ørn med Syriens Grib.

Forfatterens Rejse ned ad Donauen i Maj Maaned er allerede meget lovende. Han noterer en Mængde Skarver, Sølvhejren (*Ardea garzetta*), den hidtil saa skammelig forfulgte Fugl, som nu heldigvis synes at gaa bedre Tider imøde, Kejserørn (*Aquila melanaëtus*) i flere Eksemplarer, Vandrefalk (*Falco peregrinus*), Havørn (*Haliaëtus albicilla*), Hvid Hejre (*Ardea alba*), Biæder (*Merops apiaster*) m. m.

Efterat have passeret Braila erfarer han i Tulcea, at hele Oversvømmelsesdistriktet lige fra Cernavoda i det sydlige Dobrudscha tilhører Staten med samt Jagten og Fiskeriet.

Der maa ikke jages fra April til Juli, hvorved der er sat en Stopper for de tidligere Myrderier i Fuglekolonierne.

Han maa derfor, indtil der er indhentet Tilladelse til at »samle« med Hagl og Krudt, nøjes med at iagttage uden disse Hjælpemidler, og Udbyttet er en ung Havørn og forskellige Kuld Æg. Paa Grund af høj Vandstand foretages Ekskursionerne pr. Baad, hvilket muliggør, at han kan komme saadanne Steder hen, hvor det ellers ved almindelig Vandstand er umuligt at færdes.

Af de Arter, som navnlig giver Landskabet Karakter, nævnes foruden Skarver, Hejrer og Graagæs: Hættemaage (*Larus ridibundus*), Terne (*Sterna hirundo*), Sortterne (*Hydrochelidon nigra*), Graa-, Krik-, Knar-, Pibe-, Taffel- og Hvidøjet And (*Anas boscas*, *-querquedula*, *-strepera*, *-penelope*, *Fuligula ferina*, *-nyroca*) samt 4 Lappedykker Arter.

Ogsaa en Hejrekoloni paa 300 Reder undersøgte han og bemærker, at de fleste Reder endnu er tomme, skal vel snarere hedde allerede